

Efter de gældende regler kan varetægtsarrestanter endvidere tilkalde præst eller lignende fra deres trossamfund, medmindre politiet modsætter sig sådant besøg.

Isolerede varetægtsarrestanter har ret til en times ophold dagligt i fri luft.

Endvidere kan isolerede varetægtsarrestanter sende og modtage breve. Brevvekslingen kan gennemses af politiet, der kan tilbageholde breve, hvis indhold kunne være til skade for efterforskningen. Dette gælder dog ikke brevveksling med forsvareren og en række nærmere bestemte myndigheder og instanser. Undtagelsesvist kan der med politiets godkendelse gives tilladelse til, at en isoleret varetægtsarrestant fører telefonsamtaler. Telefonsamtalerne overhøres, bortset fra samtaler med forsvareren.

Endelig kan der efter de gældende regler i meget begrænset omfang og med politiets godkendelse gives tilladelse til ledsaget udgang. Sådant tilladelse kan f.eks. gives med henblik på besøg hos nærtstående, som er alvorligt syge, eller deltagelse i en nærtstående begravelse.

Afslutningsvis bemærkes, at der efter retsplejelovens §§ 771-773 er adgang til domstolsprøvelse af politiets afslag på besøg eller krav om kontrol, af politiets tilbageholdelse af breve samt af andre begrænsninger i en varetægtsarrestants rettigheder.

Spm. nr. S 2245

Til skatteministeren (26/3 01) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang Told & Skat kræver, at frivillige foreninger skal belastes med køb af kasseapparater, og til hvilken nytte?«

Begrundelse

Myndighederne tvinger nu frivillige foreninger til at indkøbe kasseapparater til mellem 3000 kr. og 4000 kr., hvis de vil sælge slik og sodavand ved foreningens arrangementer. Det er endnu et grotesk eksempel på bureaukratiske regler, der gør livet surt for de frivillige foreninger. Det kan ikke være rigtigt, at foreninger med et klubsalgsoverskud på f.eks. 2000 kr. skal momsregistreres og kastes ud i køb af kasseapparater.

Svar (30/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan oplyse, at momsbekendtgørelsen blev ændret pr. 1. juli 2000, hvor der skete en ændring af fakturareglerne, herunder regler om benyttelse af kasseapparat.

Reglerne er gennemført i konsekvens af Lov nr. 388 af 2. juni 1999 om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og lov om kommunal indkomstskat, hvor der blev gennemført en række initiativer vedrørende sort arbejde. Som et blandt flere initiativer, der skulle fremmes, var et krav om at momsregistrerede skulle udstede fakturaer ved levering til privat forbrug. I bemærkningerne til loven var desuden anført, at det var tanken ved en ændring af momsbekendtgørelsen at ophæve fritagelsen for udstedelse af fakturaer ved leverancer til privat forbrug, eventuelt med en bagatelgrænse.

Efter at bekendtgørelsesudkast havde været til høring, herunder også forelagt forligspartierne, blev der ved bekendtgørelse nr. 159 af 3. marts 2000 udsendt nye regler med virkning fra 1. juli 2000 således, at der fortsat er fritagelse for at udstede en faktura ved salg af varer til private (detailhandlen). Disse virksomheder er i stedet forpligtet til at anvende kasseapparat og udlevere en kassebon til køberen, når det er teknisk muligt.

Told- og Skattestyrelsen har over for mig oplyst, at reglerne administreres således, at der ikke stilles krav om kasseapparat og udstedelse af kassebon ved salg fra torvestande, kræmmermarkeder og lignende – det vil sige virksomheder med kortvarige driftssteder, hvor salgsstedet alene består i en stand eller en vogn, og som normalt lukkes ned og fjernes om aftenen.

Told- og skatteregionerne er i øvrigt anmodet om at administrere reglerne i lyset af, at de er blevet til som et af flere initiativer til bekæmpelse af sort arbejde.

Den lille idrætsklub med et beskedent salg, f.eks. salg af sodavand på fodboldbanen, vil under en kontrol ikke blive mødt med et krav om at de skal anskaffe sig et kasseapparat. De vil på samme måde som pølsevogne kunne nøjes med at opføre dagens salg. Klubber, som har indrettet sig med restaurationer, kiosker o.lign., med salg fra faste driftssteder skal derimod have kasseapparat, på samme måde som de virksomheder de konkurrerer med.

Vurderingen af om det er teknisk muligt sker således på grundlag af en individuel vurdering.